

طراحی و پیاده سازی تحلیگر لغوی

دانشگاه شهید باهنر کرمان

زمستان 1402

دانشجو : حمیدرضا بازیار

استاد : دکتر فاطمه یوسفی نژاد

درس : طراحی کامپایلرها

طراحی

برای طراحی تحلیلگر لغوی، ابتدا باید انواع کلاس های توکن مورد استفاده در زبان مان را تعیین کنیم. لیست کلاس های توکن عبارتند از :

ID

INT

FLOAT

IF

ELSE

WHILE

STRING

COMMENT

SEMICOLON

PLUS

MINUS

DIVIDE

MULTIPLICATION

EQUAL

NOT_EQUAL

INITIALIZE

LESS_THAN

GREATHER_THAN

LESS_THEN_INITIALIZE

GREATHER_THAN_INITIALIZE

PAEANTES_OPEN

PARANTES_CLOSE

BRACE_OPEN

BRACE_CLOSE

WHITE_SPACE

اکنون باید به ازای هر کلاس، علارت منظم متناسبی بنویسیم. عبارت های
منظم هر کلاس توکن و هر ورودی عبارت است از:

$\Sigma = \{a, b, \dots, z, A, \dots, Z, \backslash, /, *, -, +, 0, 1, \dots, 9, _ , . , (, \{ ,) , \} , " , \text{null} , ;\}$

Letter = 'a' + 'b' + ... + 'z' + 'A' + 'B' + ... + 'Z'

Number = '0' + '1' + ... + '9'

Under_line = '_'

Point = '.'

Sign = '+' + '-' + λ

PLUS = '+'

MINUS = '-'

DIVIDE = '/'

MULTIPLE = '*'

INITIALIZE = '='

EQUAL = '=='

NOT_EQUAL = '!='

LESS_THAN = '<'

GREATHER_THAN = '>'

LESS_THEN_INITIALIZE = '<='

GREATHER_THAN_INITIALIZE = '>='

Double_qutation = '""'

ID = (Under_line + Letter) . (Letter + Number) *

INT = Sign . Number +

FLOAT = Sign . Number + . Point . Number +

KEYWORD = 'int' + 'float' + 'string' + 'scan' + 'print' + 'if' + 'else' + 'while'

STRING = Double_qutation . Σ^+ . Double_qutation

WHITE_SPACE = ('\\n' + '\\t' + null) +

SEMICOLON = ';'

PARANTES_OPEN = '('

PARANTES_CLOSE = ')'

BRACE_OPEN = '{'

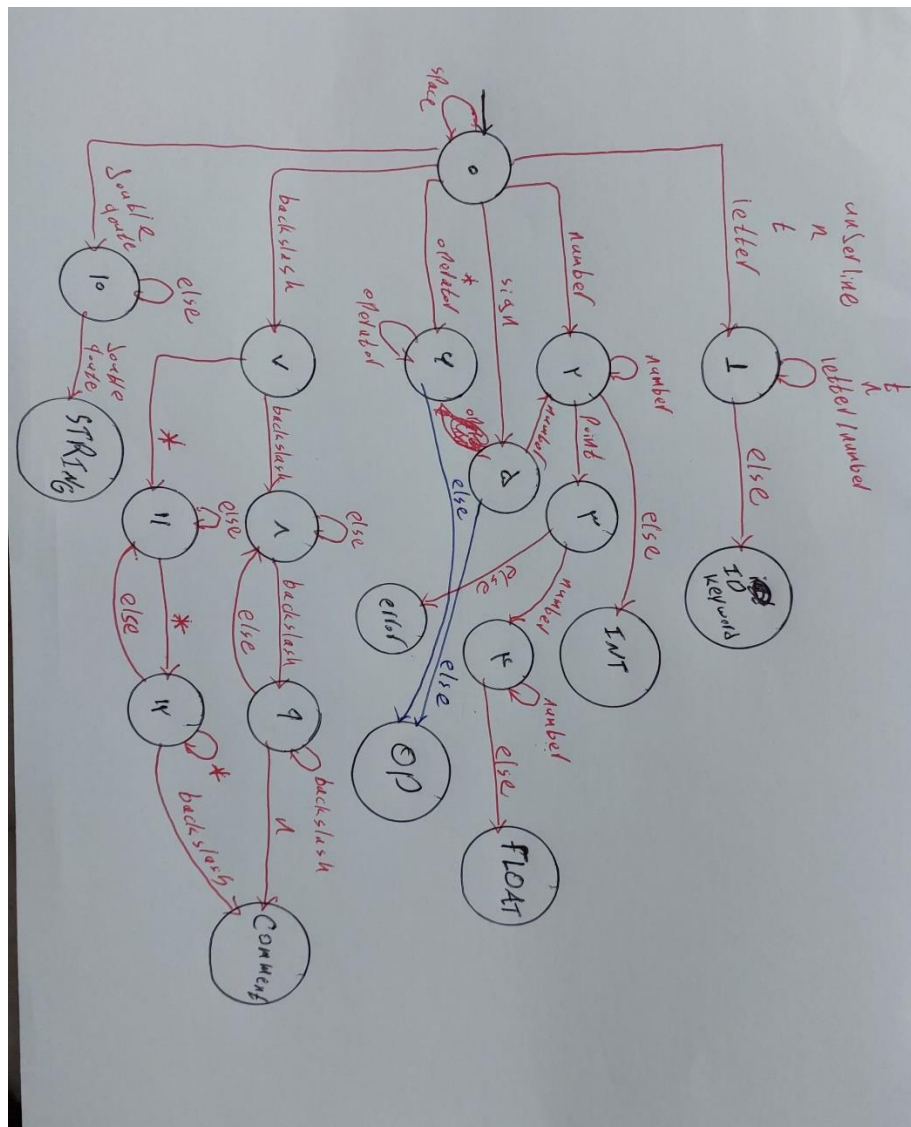
BRACE_CLOSE = '}'

SEPERATORS = PARANTES_OPEN + PARANTES_CLOSE + BRACE_OPEN + BRACE_CLOSE

COMMENT = ('\ ' . Σ^+) + ('\ * ' . Σ^+ . * \)

SIMPLE = KEYWORD + ID + INT + FLOAT + STRING + SEMICOLON + SEPERATORS + COMMENT

اکنون به ازای عبارت منظم توصیف کننده ی زبان, دیاگرام مناسبی طراحی می کنیم.

Lexical-analyzer DFA

پس از رسم دیاگرام مناسب، جدول مناسبی برای تعیین اینکه از چه حالتی با چه ورودی به کجا باید برویم، طراحی می کنیم.

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
letter	1	1	INT	ERROR	FLOAT	OP	OP	ERROR	8	8	10	11	11
number	2	1	2	4	4	2	OP	ERROR	8	8	10	11	11
point	ERROR	ID/KW	3	ERROR	FLOAT	OP	OP	ERROR	8	8	10	11	11
operator	6	ID/KW	INT	ERROR	FLOAT	OP	6	ERROR	8	8	10	11	11
sign	5	ID/KW	INT	ERROR	FLOAT	OP	OP	ERROR	8	8	10	11	11
underline	1	ID/KW	INT	ERROR	FLOAT	OP	OP	ERROR	8	8	10	11	11
"	10	ID/KW	INT	ERROR	FLOAT	OP	OP	ERROR	8	8	STRING	11	11
\	7	ID/KW	INT	ERROR	FLOAT	OP	OP	8	9	8	10	11	COMMENT
'n'	1	1	INT	ERROR	FLOAT	OP	OP	SPACE	8	COMMENT	10	11	11
't'	1	1	INT	ERROR	FLOAT	OP	OP	SPACE	8	8	10	11	11
'*'	6	ID/KW	INT	ERROR	FLOAT	ERROR	6	11	8	8	10	12	12

پیاده سازی

برای پیاده سازی از زبان پایتون و برنامه نویسی شی گرا استفاده شده است. برای این منظور چند کلاس نیاز داریم. کلاس اول، کلاس `inputs` می باشد که تنها نوع هر ورودی را تعیین می کند. کلاس دوم، `token` می باشد که پس از پیدا کردن `lexim` و نوع آن، از این کلاس یک شی ساخته و آن را ذخیره می کنیم. کلاس دیگر که کلاس اصلی ما می باشد، `lexical_analyser` می باشد. در این کلاس قواعد و اصول مربوط به تحلیلگر لغوی پیاده سازی شده است. در متد سازنده این کلاس، تنها کد برنامه را از ورودی دریافت می کنیم. همچنین متغیرهای مورد نیاز همانند `next` برای نگهداری کاراکتر بعدی، `state` برای نگهداری حالت فعلی و ... نیز مقدار دهی می شوند. در این کلاس متدهایی وجود دارد که در زیر به آن ها اشاره می کنیم.

متد `get_next_char`

این متد وظیفه دارد که کاراکتر بعدی را از متن کد بخواند و در متغیر `next` قرار دهد.

متد **input_type**

این متد مشخص می کند که کاراکتر ورودی از چه نوعی می باشد. همانطور که در بخش طراحی تعیین کردیم, ورودی ها می توانند از انواع letter,number,... باشند.

متد **reset**

پس از اجرای عملیات های خاص مانند ذخیره یک توکن, برخی متغیر ها مانند state به حالت اولیه باز گردند. متد **reset** این کار را انجام می دهد.

متد **save_token**

پس از پیدا شدن **lexim** و نوع آن, باید آن را ذخیره کنیم. در این متد, متن **lexim** را از کد جدا می کنیم, یک نمونه مناسب از کلاس توکن می سازیم و سپس آن را ذخیره می کنیم.

متد **error**

به هر دلیلی ممکن است در روند برنامه خطایی رخ دهد. هر جا که خطا رخ دهد و نیاز به گزارش خطا باشد, این تابع متن مناسب را در آرگومان خود دریافت می کند و به کاربر گزارش می دهد.

متد `get_type`

این متد، پیاده سازی پیمایش روی دیاگرام مربوطه می باشد. این متد روی متن کد تا پیدا کردن `lexim` مناسب پیمایش می کند و سپس نوع آن را به دست آورده و تابع ذخیره را صدا می کند.

متد `run`

این متد وظیفه ی اجرای مراحل تحلیلگر لغوی را روی کد تا رسیدن به انتهای آن یا یک مشکل در کد را دارا می باشد. این متد اصلی ترین متد کلاس ما می باشد. برای استفاده از این تحلیلگر باید شی مناسبی از کلاس ایجاد و این تابع را برای آن صدا بزنیم.

نتایج

یک رشته که کد برنامه مورد نظر می باشد را به برنامه می دهیم و نتایج را بررسی می کنیم.

ورودی 1 :

A = 12; if(a) scan(int);

```
myfile = 'A = 12; if(a) scan(int);'
```

از آن رو که یک کد معتبر می باشد, باید یک لیست از توکن ها بدون خطا باز گردد.

خروجی 1 :

```
('ID', 'A')
('OP', '=')
('INT', '12')
('SEMICOLON', ';')
('ID', 'if')
('PARANTES OPEN', '(')
('ID', 'a')
('PARANTES CLOSE', ')')
('ID', 'scan')
('PARANTES OPEN', '(')
('INT', 'int')
('PARANTES CLOSE', ')')
('SEMICOLON', ';')
```

ورودی 2 :

A = 12; b = .5;

```
myfile = 'A = 12; b = .5'
```

از آن رو که یک کد نامعتبر می باشد, باید خطا باز گرداند.

خروجی 2 :

```
('ID', 'A')  
( 'OP', ' =')  
( 'INT', ' 12')  
( 'SEMICOLON', ';' )  
( 'ID', ' b')  
( 'OP', ' =')  
Error: Invalid Input!
```